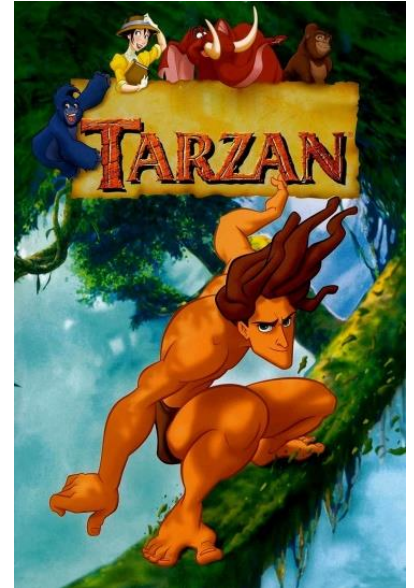

Tarzan

Gorila Kala traversa curioasa podul suspendat care ducea de la tarmul african la o ciudata casuta construita sus, intr-un copac. Nu prea o tragea inima sa se duca in acel loc necunoscut ei, dar auzise un scancet care semana atat de mult cu cel al copilasului ei, pe care il pierduse cu putin timp in urma. Curioasa, Kala baga capul in casuta din copac si vazu peste tot urmele unei lupte care avusese loc aici. Pe jos, se gasea un tablou, cu rama sparta, iar langa acesta, un leagan, din care se auzeau scancetele disperate care o atrasesera pana acolo. In leagan se afla un copilas tare ciudat, fara nici un pic de blana pe el! Mirata, Kala stiu ca avea sa-l iubeasca si sa-i poarte de grija de atunci incolo.

Deodata, un urlet infiorator ajunse pana la ei. Sabor, cruntul leopard, se pregatea sa atace! Kala se repezi sa salveze copilul din ghearele lui Sabor. Dupa o urmarire plina de pericole, Kala reusi sa duca bebelusul adanc in jungla, la adapost de Sabor. Kala duse copilul in familia ei care il privi cu mare curiozitate. Mai ales micuta Terk era foarte interesata de noua faptura. Numai Kerchak, tovarasul de viata al Kalei, era nemultumit. Pana la urma, vajnicul conducator al gorilelor ceda la rugamintile Kalei si fu de acord ca aceasta sa pastreze copilul, dar ramase tot neincrezator. Kala era fericita ca putea pastra copilul si ii puse numele Tarzan.

Tarzan crestea vazand cu ochii. Ii placea sa se joace cu mama lui, iar Kala era fericita. Intr-o zi, mergand in patru labe, Tarzan veni in spatele Kalei si mugi ca elefantii. - Te-am speriat, nu-i asa, mami? - Chiar ca m-ai speriat! rase Kala. Imita un animal mai... tacut! - Vrei sa fac ca un leopard?

- Ce-ar fi sa inventezi un sunet care sa fie numai al tau? ii sugera Kala.

Tarzan nu renunta la idee si urla ca un leopard. Numai cand aparut Kerchak, Tarzan stiu ca nu mai era loc de gluma. Ii veni in ajutor Terk, buna lui prietena.

- Ce bine ca l-ai gasit, nu stiam unde e! ii zise ea lui Kerchak, iar lui Tarzan ii sopti: „Fugi!”

Dupa aceea, Terk se indrepta spre Cascada Elefantilor, impreuna cu Flynt si Mungo, alti buni prieteni. Tarzan se lua imediat dupa ei.

Deoarece lui Terk nu-i placea ca Tarzan sa se tina scai dupa ei, se gandi cum sa scape de el. Asa ca il provoca, spunandu-i ca nu are curaj sa aduca un fir de pui de elefant, gandindu-se ca Tarzan o sa renunte si o sa se duca inapoi la Kala. Dar Terk se insela. Tarzan sari sprinten de pe faleza in apa si incepu sa inoate catre un grup de elefanti. Tantor, un elefantel sperios nevoie mare, striga catre ceilalti din turma:

– Ah, feriti-va! Vine cineva inot! O fi vreun peste piranha!

– Scumpul meu, ii spuse mama lui, nu sunt astfel de pesti in Africa!

Terk se repezi sperziata spre Tarzan, fiindca il vazuse cum apucase un elefant de coada, ca sa ii smulga un fir de par.

– E in spatele tau, fugi! Striga ea ingrozita.

Tantor se scutura si Tarzan fu aruncat in aer. Ateriza in apa cu un mare pleoscait care sperie elefantii. Acestia o luara la goana, calcand totul sub copite, spre teritoriile locuite de gorile.

Cea mai buna gorila din lume

Terk il ajuta pe Tarzan sa iasa din apa.

– Iesi repede din apa! ii striga Terk,

Tantor, care se afla si el pe acolo, se baga imediat in vorba, avertizand-o pe Terk:

– Nu stii ca un peste piranha te poate goli de carne in cateva secunde?

– Nu e piranha, zise Terk. Se opri fiindca il vazuse pe Tarzan cu firul de par in mana. Ai reusit sa iei un fir?!?

Mirate de tropotul si agitatia elefantilor, gorilele coborara la malul apei sa vada ce se intamplase cu acestia.

Terk era foarte mandra de prietenul ei, dar Kerchak clocotea de furie.

– Tarzan n-o sa fie niciodata unul de-al nostru! izbucni el.

Mahnit de spusele lui Kerchak, Tarzan fugi in jungla, de unul singur. Se uita cu tristete in oglinda unui lac, mirandu-se ca era atat de diferit de prietenele lui, gorilele.

Aparu si Kala care incerca sa-i arate ca sunt asemanatori. Dar simpla alaturare a mainilor lor nu facu decat sa arate ce mare era diferenta.

– Stii ce? inchide ochii, spuse ea.

Kala ii lua mana, i-o puse in dreptul inimii si ii lipi urechea de pieptul ei.

– Vezi? Bat la fel! zise ea. Numai Kerchak nu vede lucrul acesta!

Incurajat, Tarzan ii promise Kalei:

– O sa devin cea mai buna gorila din lume!

Si peste cativa ani, Tarzan reusi lucrul acesta! Imitand toate animalele, Tarzan reusi sa-si insuseasca diverse moduri de viata, ajungand sa se descurce perfect in jungla.

Intr-o zi, vechiul dusman al familiei de gorile, Sabor, le ataca pe neasteptate. Gorilele se retrasesera ingrozite in copaci, iar Kerchak ramase singur in fata leopardului si se lupta din rasputeri sa-si apere familia. Sabor reusi in cele din urma sa il raneasca pe Kerchak, care parea sa nu mai aiba nici o scapare. Deodata, Tarzan sari din copac. Sabor se repezi la el si amandoi cazura intr-o groapa adanca. Familia de gorile asculta ingrozita urletele si mugetele care razbateau din groapa. Brusc, se lasa o tacere de moarte. Cateva momente mai tarziu, Tarzan facu ceva care le uimi pe toate: depuse corpul lipsit de viata al leopardului la picioarele lui Kerchak, ca semn de mare respect pentru conducatorul familiei lor. Un sunet ascutit alerta gorilele, iar Kerchak le duse mai adanc in jungla pentru a le proteja. Dar sunetul il facuse curios pe Tarzan. Se lua dupa el si gasi in iarba ceva ce nu mai vazuse niciodata: un cartus! Sunetul auzit mai devreme fusese o impuscatura!

Tarzan auzi alte sunete necunoscute lui. Erau glasuri de oameni! Printre frunze, vazu trei creaturi stranii care purtau haine, in loc de blana. Profesorul Porter si fiica lui, Jane, venisera in Africa sa studieze modul de viata al gorilelor. Era si vanatorul Clayton cu ei, dar el avea alte planuri. - Tata, striga Jane, urme de gorile! Asa cum ai spus, traiesc in grupuri mari, numite familii. Tarzan observa ca Jane ramasese putin in urma grupului. Fata vazuse un pui de babuin si se apucase sa-l deseneze in caietul ei de schite. Zburdalnicul pui inhata iute desenul facut de Jane. - Ah, ce hot esti! Furi opere de arta! Il certa Jane si lua caietul inapoi. Familiei micului babuin nu-i placu felul in care Jane se purtase cu copilul lor si se luara cu totii dupa ea. Noroc ca aparut Tarzan care o salva pe Jane si o duse intr-un loc ferit.

Jane se cam sperie de ciudata aparitie, dar era si foarte curioasa. Tarzan era si mai curios. Isi apropie fata de fata lui Jane si o adulmeaca.

- Ei, nu te obraznici! Striga Jane si se pregati sa-l impinga la o parte.

Tarzan o prinse de mana si in acel moment observa ca mainile lor semanau.

Tarzan arata cu degetul spre el si spuse:

- Tarzan!

- Stii sa vorbești! zise Jane uimita.

- Tarzan! repeta el.

- Oh, da, inteleg, zise Jane cam descumpanita.

- Tarzan, mai zise baiatul, aratand spre el si apoi spre Jane.

- Oh, da! zise fata. Pe mine ma cheama Jane! Doua lumi diferite

Tarzan o duse inapoi de Jane la tabara ei si apoi se reintoarse la familia lui. Kerchak era foarte ingrijorat si le spusese tuturor sa stea cat mai la o parte din calea oamenilor. Tarzan nu putea

*înțelege de ce Kerchak îi
considera pe oameni periculoși:*

– Kerchak, oamenii nu vor să ne facă nici un rău, îți garantez eu!

Kala își privește fiul cu dragoste, dar și cu tristețe. Înțelegea confuzia lui. Se temea că Tarzan s-ar alătura oamenilor, dacă ar ști adevărul despre originea lui. Între timp, Jane se străduia să-i descrie tatălui ei ciudatul om-maimuță. Clayton era și el de față și asculta cu mare interes. Le desena chiar și o schiță a straniei creaturi. În timp ce Clayton o acuza că fabulează, din copac coborîi Tarzan, dovadă vie a celor spuse de Jane. Jane aduse repede un aparat cu care proiecta imagini despre civilizația umană, în fața ochilor uimiți ai lui Tarzan. Interesul lui pentru lumea oamenilor era mare, așa că în curând Jane și Tarzan devenira prieteni nedespărțiți.

Cei doi învățau împreună, unul despre lumea celuilalt. Dorința cea mai mare a lui Jane era să-i cunoască familia, dar Tarzan o refuza mereu, spunând un singur cuvânt:

– Kerchak!

Foarte curând, sosi corabia care trebuia să-i ducă pe profesor și pe fiica acestuia înapoi, în Anglia. Oferindu-i flori la plecare, Tarzan o îndemna pe Jane să mai stea.

– Dar... Dar eu... nu pot... zise ea cu lacrimi în ochi.

Planul marelui al lui Clayton

Profitând de ocazie, Clayton îi spusese lui Tarzan:

– Poate că dacă Jane ar fi petrecut ceva timp cu familia ta de gorile...

Oare Jane ar sta în jungla dacă ar vedea gorilele?" se întreba Tarzan.

Ar fi făcut orice ca Jane să rămână cu el!

Tarzan le ceru ajutorul lui Terk și Tantor ca să îl îndepărteze pe Clayton de terenurile locuite de gorile. Terk accepta cu greu și curând alerga prin jungla în haine omenești.

– Îmi vine să-l omor pe Tarzan! îi marturisi ea lui Tantor.

Dar planul funcționa perfect. Kerchak se lua după acel presupus om! Drumul era liber, așa că Tarzan îi duse pe profesorul Porter și pe fiica acestuia unde locuiau gorilele. Clayton îi urma îndeaproape. Atât Jane cât și tatăl ei erau încantați de lumea pe care o descopereau. Clayton era și el încantat, dar din motive diferite de ale celor doi. El era preocupat să facă harta acelor locuri! Linistea se spulbera când navalira în acele locuri Terk, Tantor și Kerchak, care era furios că își vede familia în compania oamenilor.

În ciuda tuturor celor învățate, Tarzan îl rețină pe Kerchak pentru a le da timp oamenilor să se îndepărteze. Mai târziu lui Tarzan nu-i veni să creadă cum se purtase cu Kerchak,

conducatorul familiei lui. „Doamne, ce facuse?” Kala si celelalte gorile il priveau triste, in timp ce Kerchak il acuza ca si-a tradat familia. Kala isi dadu seama de durerea si confuzia fiului sau. Stia ca venise vremea sa ii arate unde il gasise cand era doar un bebelus. Cu inima grea, Kala il conduse la casa din copac, unde gasira vechea fotografie, iar Tarzan putu sa vada cum aratau parintii lui si el, ca bebelus. Tarzan isi ia la revedere.

Asa cum se temuse Kala, Tarzan credea acum ca locul lui era alaturi de oameni. Isi puse pe el hainele tatalui sau si se pregati sa se alature profesorului Porter si lui Jane in calatoria lor spre Anglia. Nu uita, totusi, sa o asigure pe Kala:

– Oriunde m-as afla, tu vei fi intotdeauna mama mea!

– Si tu vei ramane mereu in inima mea! zise Kala, stergandu-si lacrimile.

Jane si Profesorul Porter nu mai puteau de bucurie. Se urcara impreuna cu Tarzan la bordul corabiei care avea sa-i poarte spre taramuri civilizate. Privind inapoi la locurile unde traise pana atunci, Tarzan isi lua la revedere de la jungla. De pe faleza de deasupra plajei, Terk si Tantor priveau tristi pregatirile de plecare spre corabie si spuse cu naduf:

– Poti sa pleci, nu-mi pasa, baiat fara blana! Dar Tantor intelese prea bine cat era de trista maimuta Terk,

– Si mie o sa imi lipseasca tare mult! suspina el.

La bordul corabiei se isca mare zarva. Clayton si oamenii lui pusera mana pe Tarzan, pe profesor si pe Jane. Clayton le dezvalui planurile lui de a pune mana pe gorile si a le duce in Anglia pentru a le vinde.

– N-as fi reusit acest lucru fara ajutorul tau! ii spuse rautacios lui Tarzan.

De durere, Tarzan scoase un urlet salbatic. Auzind urletul lui Tarzan, Terk si Tantor sarira in ajutorul prietenului lor. De acolo de unde era inchis, Tarzan spuse cu durere:

– Mi-am tradat familia, Kerchak avea dreptate sa nu ma considere unul de-al lor!

Deodata, Tantor sparse puntea si il elibera pe Tarzan. Cu noi sperante, Tarzan se lua dupa Clayton pentru a-i zadarnici planurile.

In adancul junglei, oamenii lui Clayton capturasera deja o multime de gorile. Tarzan isi facu aparitia in mijlocul lor. Era urmat indeaproape de Jane si tatal ei, ca si de ceilalti prieteni din jungla, toti dornici sa dea o mana de ajutor la eliberarea gorilelor. Jane observa ca gorila Kala fusese deja bagata intr-o cusca. Se duse la ea si o linisti:

– Nu te teme, te scap eu de aici imediat! Si deschise zavorul custii, eliberand-o.

Dar Clayton era inarmat. Gorilele erau in mare pericol. Infuriat ca nu mersese totul ca pe roate, Clayton trase cu pusca si il rani pe Tarzan.

Kerchak sari in ajutorul lui Tarzan. Un alt glont iese din pusca lui Clayton si gauri pieptul lui Kerchak. Pentru a-l indeparta de gorile, Tarzan il facu pe Clayton sa-l urmeze intr-un copac. Tarzan smulse pusca din mainile lui Clayton.

– Hai, omoara-ma, fii barbat! hohoti Clayton.

– Asta nu inseamna sa fi barbat, zise Tarzan si zdrobi pusca de o creanga.

El fusese crescut de gorile care il invatasera sa nu omoare nici chiar un dusman, decat daca nu mai era altceva de facut! Scotand un cutit, Clayton isi reinnoi atacul, dar Tarzan reusi sa-si faca adversarul sa ramana prins in liane. Turbat de furie, Clayton incepu sa taie cu disperare vrejurile incolacite in jurul lui. Tarzan ii striga sa se opreasca, fiindca vazuse o liana incolacita in jurul gatului lui Clayton. Acesta continua sa taie cu salbaticie vrejurile din jurul lui, nu mai avu pe ce sa se sprijine si muri spanzurat!

Tarzan se reintoarse alaturi de Kerchak care era pe moarte.

– Iarta-ma, Karchak! Striga Tarzan.

– Tu sa ma ierti ca nu te-am inteles si te-am nedreptatit, zise Kerchak cu ultimele puteri. Ai grija de familie, fiule! Desi indurerate peste masura, gorilele il recunoscera pe Tarzan drept noul lor lider.

Ceva mai tarziu, Tarzan si Jane stateau pe tarm, tinandu-se de mana. Jane isi lua cu greu ramas bun de la Tarzan, dar stia ca trebuie sa se intoarca in Anglia cu tatal sau. Cu inima grea, se intoarse si o porni spre corabie.

O rafala de vant smulse manusa lui Jane si o purta spre locul in care se afla Tarzan. Acesta se apleca si o ridica.

Profesorul Porter isi privi cu duiosie fiica.

– Il iubesti mult! ii zise. Du-te la el!

Zambind, o urmari cu privirea pe fiica lui care alerga spre Tarzan. Se intoarse spre capitanul corabiei si ii spuse:

– Capitane, ce-ar fi sa spui ca nu ne-ai mai gasit? La urma urmelor se pierd atatia oameni prin jungla zi de zi! Profesorul cobora si se grabi pe urmele ficei sale.

Tarzan ii conduse inapoi in jungla. Se batu pe piept si incepu sa chiuie asa cum obisnuia el cand era fericit.

Acolo, in mijlocul naturii, oamenii si animalele puteau trai in pace si armonie ca intr-o singura mare familie.